Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 11. júna 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 49 a 63 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa a voľný pohyb kapitálu – Smernica 2006/123/ES – Nadobudnutie poľnohospodárskych pozemkov v Lotyšsku na účely ich využívania – Systém udeľovania predchádzajúcich povolení právnickým osobám – Osobitné podmienky vzťahujúce sa len na právnické osoby kontrolované štátnymi príslušníkmi iného členského štátu alebo zastúpené týmito štátnymi príslušníkmi – Požiadavky týkajúce sa bydliska a znalosti úradného jazyka Lotyšskej republiky – Priama diskriminácia na základe štátnej príslušnosti“

Vo veci C-206/19

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Okresný správny súd Riga, Lotyšsko) z 28. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 5. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

„KOB“ SIA

proti

Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory M. Safjan, predseda prvej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudkyňa C. Toader,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– „KOB“ SIA, v zastúpení: A. Blūmiņš, advokāts,

– lotyšská vláda, v zastúpení: pôvodne V. Kalniņa a I. Kucina, neskôr V. Kalniņa, splnomocnené zástupkyne,

– švédska vláda, v zastúpení: pôvodne A. Falk, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, H. Shev a H. Eklinder, neskôr C. Meyer-Seitz, H. Shev a H. Eklinder, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Armati, I. Rubene a L. Malferrari, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: lotyština.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 18, 49, 63 a 345 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi obchodnou spoločnosťou „KOB“ SIA so sídlom v Lotyšsku na jednej strane a Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija (Správna odvolacia komisia obce Madona, Lotyšsko) na druhej strane vo veci rozhodnutia, ktorým táto komisia zamietla žiadosť spoločnosti KOB o nadobudnutie poľnohospodárskej pôdy.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 1 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36), stanovuje:

„Táto smernica stanovuje všeobecné ustanovenia, ktoré uľahčujú výkon slobody poskytovateľov usadiť sa a voľný pohyb služieb, pričom sa zachová vysoká úroveň kvality služieb.“

4 Článok 2 ods. 1 tejto smernice znie:

„Táto smernica sa vzťahuje na služby poskytované poskytovateľmi, ktorí sú usadení v členskom štáte.“

5 Článok 4 uvedenej smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

…

5. ‚usadenie sa‘ je faktický výkon hospodárskej činnosti, ako je uvedené v článku 43 zmluvy, poskytovateľom na neurčitý čas a prostredníctvom stabilnej infraštruktúry, odkiaľ sa skutočne vykonáva podnikateľská činnosť poskytovania služieb;

6. ‚systém udeľovania povolení‘ je každý postup, v rámci ktorého sa od poskytovateľa alebo príjemcu vyžaduje, aby podnikol kroky smerom k získaniu úradného rozhodnutia alebo konkludentného rozhodnutia o prístupe k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávaní od príslušného orgánu;

…“

6 Článok 9 tejto istej smernice, nazvaný „Systémy udeľovania povolení“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie systémom udeľovania povolení, pokiaľ nie sú splnené tieto podmienky:

a) systém udeľovania povolení nediskriminuje daného poskytovateľa;

…“

7 Článok 10 smernice 2006/123 znie:

„1. Systémy udeľovania povolení sa zakladajú na kritériách, ktoré zabraňujú tomu, aby príslušné orgány vykonávali svoju hodnotiacu právomoc svojvoľným spôsobom.

2. Kritériá uvedené v odseku 1 musia byť:

a) nediskriminačné;

…“

8 Článok 14 tejto smernice s názvom „Zakázané požiadavky“ stanovuje:

„Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na ich území splnením žiadnej z týchto požiadaviek:

1. diskriminačné požiadavky, priamo alebo nepriamo založené na štátnej príslušnosti, alebo v prípade spoločností na umiestnení ich sídla najmä vrátane:

…

b) požiadaviek, aby poskytovateľ, jeho zamestnanci, osoby vlastniace podiel na základnom imaní alebo členovia riadiacich alebo dozorných orgánov poskytovateľa mali bydlisko na ich území;

…“

Lotyšské právo

9 § 28^{1} prvý odsek bod 2 likums „Par zemes privatizāciju lauku apvidos“ (zákon o privatizácii pozemkov vo vidieckych oblastiach, *Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs*, 1992, č. 32 až 34) stanovuje, že právnické osoby „môžu nadobudnúť poľnohospodársku pôdu a pozemok s dominantným využívaním na poľnohospodárske účely…, ako aj podiel v spoluvlastníctve takého pozemku… [ak spĺňajú] tieto podmienky:

…

b) písomne potvrdia, že v prípade, keď boli na pozemok v predchádzajúcom alebo danom roku poskytnuté priame platby, začnú pôdu využívať na poľnohospodárske účely v lehote jedného roka od jej nadobudnutia a zaručia sa, že pôjde o nepretržité využívanie, alebo v prípade, keď neboli na pozemok v predchádzajúcom alebo danom roku poskytnuté priame platby, začnú pôdu využívať na poľnohospodárske účely v lehote troch rokov od jej nadobudnutia a zaručia sa, že pôjde o nepretržité využívanie,

…

f) jeden alebo viacerí spoločníci, ktorí spolu vlastnia viac než polovicu základného imania s hlasovacími právami v spoločnosti, a všetky osoby oprávnené zastupovať túto spoločnosť v prípade, že sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov Únie, štátov Európskeho hospodárskeho priestoru alebo Švajčiarskej konfederácie, získali potvrdenie o registrácii občana Únie a doklad, ktorý preukazuje znalosť úradného jazyka minimálne na úrovni B2.“

10 Podľa § 25 Ministru kabineta noteikumi Nr. 675 „Kārtība, kādā Savienības pilsoņi un viņu locekļi ieceļo un uzturas Latvijas Republikā“ (dekrét Rady ministrov č. 675 o konaní pri vstupe a pobyte v Lotyšsku občanov Únie a ich rodinných príslušníkov) z 30. augusta 2011 (*Latvijas Vēkras Republikā*, 2011, č. 141), ak chce mať občan Európskej únie pobyt na území Lotyšska dlhšie ako tri mesiace, musí sa zaregistrovať na Úrade pre migráciu a občianstvo (Lotyšsko) a získať potvrdenie o registrácii.

11 Spôsoby overenia znalosti úradného jazyka Lotyšskej republiky stanovuje Ministru kabineta noteikumi Nr. 733 „Noteikumi par valsts valodas zināšanu apjomu un valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību profesionālo un amata pienākumu veikšanai, pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanai un Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai un valsts nodevu par valsts valodas prasmes pārbaudi“ (dekrét Rady ministrov č. 733 o úrovni znalosti úradného jazyka a postupoch overovania tejto znalosti na účely plnenia úloh súvisiacich s výkonom povolania alebo na účely výkonu zamestnania, o udelení povolenia na trvalý pobyt a priznaní postavenia osoby s dlhodobým pobytom v Európskej únii, ako aj o úradných poplatkoch za skúšku zo znalosti úradného jazyka) zo 7. júla 2009 (*Latvijas Vēstnesis*, 2009, č. 110). V súlade s týmto dekrétom na to, aby si určitá osoba mohla uplatniť úroveň znalosti B2 tohto jazyka, je potrebné, aby bola schopná viesť rozhovor o témach každodenného a pracovného života.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 KOB je spoločnosť so sídlom v Lotyšsku, ktorej obchodnou činnosťou je poľnohospodárstvo. Jej správnu radu tvorí jediná osoba, a to VP, nemecký štátny príslušník, ktorý má tiež právomoc zastupovať túto spoločnosť samostatne. Ďalšie tri spoločnosti registrované v Lotyšsku, ktoré patria nemeckým štátnym príslušníkom, vlastnia obchodné podiely v spoločnosti KOB. Skutočnými vlastníkmi spoločnosti KOB sú osoby VP a ZT. ZT je tiež nemeckým štátnym príslušníkom.

13 Dňa 10. januára 2018 KOB uzavrela zmluvu o kúpe poľnohospodárskeho pozemku s rozlohou 8,10 hektára a požiadala príslušné vnútroštátne orgány o povolenie tejto kúpy. Rozhodnutím zo 6. apríla 2018 Správna odvolacia komisia obce Madona odmietla potvrdiť kúpu.

14 KOB na podporu svojej žaloby, ktorú podala proti tomuto rozhodnutiu na vnútroštátny súd, a to Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Okresný správny súd Riga, Lotyšsko), tvrdí, že lotyšská právna úprava upravujúca podmienky schvaľovania kúpy poľnohospodárskej pôdy je v rozpore so zákazom diskriminácie na základe štátnej príslušnosti a základnými slobodami, ktoré sú zakotvené v článkoch 18, 49 a 63 ZFEÚ, ako aj v článku 45 Charty základných práv Európskej únie.

15 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa lotyšského práva môže právnická osoba nadobudnúť poľnohospodárske pozemky nachádzajúce sa v Lotyšsku. Ak je však právnická osoba zastúpená alebo kontrolovaná štátnym príslušníkom iného členského štátu, musia byť splnené dve podmienky. Po prvé cudzí štátny príslušník sa musí zaregistrovať ako občan Únie v Lotyšsku, čo znamená, že sa tam chce zdržiavať dlhšie ako tri mesiace, a po druhé je povinný preukázať, že má úroveň znalosti lotyšského jazyka na tzv. úrovni „B2“, ktorá zodpovedá dostatočnej znalosti na vedenie rozhovoru v pracovnom kontexte. Rovnaké podmienky sa uplatňujú na štátnych príslušníkov štátov Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) a Švajčiarskej konfederácie.

16 Vnútroštátny súd sa domnieva, že táto právna úprava vyvoláva otázky týkajúce sa jej zlučiteľnosti s právom Únie. Konkrétne s odkazom na bod 80 rozsudku z 24. mája 2011, Komisia/Belgicko (C-47/08, EU:C:2011:334), pripomína, že článok 49 ZFEÚ zabezpečuje, aby sa s každým štátnym príslušníkom členského štátu, ktorý sa usadí v inom členskom štáte, aby tam vykonával samostatnú zárobkovú činnosť, zaobchádzalo rovnako ako s vlastnými štátnymi príslušníkmi, a zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti. Okrem toho Súdny dvor vo svojom rozsudku z 23. septembra 2003, Ospelt a Schlössle Weissenberg (C-452/01, EU:C:2003:493, bod 24), rozhodol, že hoci článok 345 ZFEÚ nespochybňuje možnosť členských štátov prijať osobitné opatrenia

upravujúce nadobúdanie poľnohospodárskych pozemkov, tieto opatrenia nie sú vyňaté z pôsobnosti pravidiel práva Únie, najmä tých, ktoré sa týkajú zákazu diskriminácie, slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu.

17 Okrem toho z výkladového oznámenia Komisie o nadobúdaní poľnohospodárskej pôdy (Ú. v. EÚ C 350, 2017, s. 5) vyplýva, že na právo nadobúdať, využívať a predávať poľnohospodársku pôdu sa vzťahuje článok 63 ZFEÚ týkajúci sa voľného pohybu kapitálu. Vzhľadom na osobitnú povahu poľnohospodárskej pôdy však Európska komisia priznala vnútroštátnym orgánom možnosť odôvodniť určité obmedzenia s ohľadom na ciele, ako je zachovanie tradičnej formy obhospodarovania, zachovanie obyvateľstva v poľnohospodárskych regiónoch, boj proti tlaku dopytu po pozemkoch, či dokonca správa zelených plôch a krajiny.

18 Za týchto podmienok Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Okresný správny súd Riga) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Odporuje právu Únie, najmä článkom 18, 49 a 63 ZFEÚ, právna úprava členského štátu, ktorá vyžaduje od právnických osôb, v prípadoch, keď jeden alebo viacerí spoločníci, ktorí spolu vlastnia viac než polovicu základného imania s hlasovacími právami v spoločnosti, a všetky osoby, ktoré sú oprávnené zastupovať túto spoločnosť, sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov Únie, aby na účely nadobudnutia vlastníctva poľnohospodárskych pozemkov predložili potvrdenie o ich registrácii ako občanov Únie a doklad, ktorý preukazuje ich znalosť úradného jazyka minimálne na úrovni B2?“

O prejudiciálnej otázke

19 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa majú články 18, 49 a 63 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje právo právnickej osoby, ktorej spoločník alebo spoločníci, ktorí spolu vlastnia viac než polovicu základného imania s hlasovacími právami v rámci tejto spoločnosti, a osoby, ktoré sú oprávnené ju zastupovať, v prípade, že sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, nadobudnúť vlastníctvo poľnohospodárskeho pozemku nachádzajúceho sa na území tohto členského štátu, predložením zo strany týchto spoločníkov a zástupcov jednak potvrdenia o ich registrácii ako rezidentov v uvedenom členskom štáte a jednak dokladu, ktorý preukazuje ich úroveň znalosti úradného jazyka tohto istého členského štátu, ktorá im umožňuje minimálne viesť rozhovor o témach každodenného a pracovného života.

20 Na úvod treba pripomenúť, že hoci článok 345 ZFEÚ, na ktorý odkazuje vnútroštátny súd, vyjadruje zásadu neutrality Zmlúv vo vzťahu k úprave vlastníckych vzťahov v členských štátoch, nemá tento článok za následok vyňatie režimov vlastníckych vzťahov existujúcich v členských štátoch z pôsobnosti základných pravidiel Zmluvy o FEÚ. Aj keď toto ustanovenie nespochybňuje možnosť členských štátov zaviesť režim nadobúdania vlastníctva pozemkov stanovením osobitných opatrení uplatniteľných na transakcie týkajúce sa poľnohospodárskych a lesných pozemkov, takýto režim nie je vyňatý predovšetkým zo zásady zákazu diskriminácie ani z pravidiel týkajúcich sa slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, bod 51 a citovanú judikatúru).

21 Okrem toho prejudiciálna otázka odkazuje na ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa slobody usadiť sa a voľného pohybu kapitálu.

22 Pokiaľ ide o slobody pohybu, Súdny dvor rozhodol, že ak sa určité vnútroštátne opatrenie súčasne spája s viacerými základnými slobodami, Súdny dvor ho v zásade skúma len z hľadiska jednej z týchto slobôd, pokiaľ sa ukáže, že vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci sú ostatné slobody druhoradé vo vzťahu k prvej a môžu byť s ňou spojené (rozsudok z 8. júna 2017, Van der Weegen a i., C-580/15, EU:C:2017:429, bod 25).

23 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v tomto rámci treba zohľadniť predmet dotknutej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. marca 2014, Bouanich, C-375/12, EU:C:2014:138, bod 27, a z 3. marca 2020, Tesco-Global Áruházak, C-323/18, EU:C:2020:140, body 50 a 51).

24 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že KOB chce nadobudnúť poľnohospodárske pozemky v Lotyšsku na účely ich využívania. Z uvedeného rozhodnutia tiež vyplýva, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej neupravuje len nadobúdanie poľnohospodárskej pôdy nachádzajúcej sa v Lotyšsku, ale má aj za cieľ zabezpečiť, aby sa zachovalo jej využívanie na poľnohospodárske účely.

25 Predmet tejto právnej úpravy teda neumožňuje určiť, či sa na ňu prevažne vzťahuje článok 49 ZFEÚ alebo článok 63 ZFEÚ. Za týchto okolností Súdny dvor prihliada na skutkové okolnosti prejednávaného prípadu, aby určil, či sa na situáciu, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, vzťahuje prvé alebo druhé z uvedených ustanovení (pozri analogicky rozsudok z 13. marca 2014, Bouanich, C-375/12, EU:C:2014:138, bod 30).

26 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že skutková situácia, ktorá viedla k sporu vo veci samej, sa vyznačuje skutočnosťou, že obchodná spoločnosť nie je oprávnená nadobudnúť poľnohospodárske pozemky v Lotyšsku na účely výkonu svojej poľnohospodárskej činnosti, pokiaľ jej zástupca a jej spoločníci nepreukážu, že majú bydlisko v tomto členskom štáte a do určitej miery ovládajú lotyšský jazyk.

27 Treba konštatovať, že na takúto situáciu sa na rozdiel od iných, v ktorých Súdny dvor mohol dospieť k záveru, že prevažne súvisia s voľným pohybom kapitálu (pozri najmä rozsudok zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, body 58 a 59), v prvom rade vzťahuje sloboda usadiť sa.

28 V dôsledku toho a v súlade s judikatúrou Súdneho dvora pripomenutou v bode 22 tohto rozsudku treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, sa musí preskúmať výlučne z hľadiska tejto poslednej uvedenej slobody.

29 Okrem toho, keďže článok 49 ZFEÚ stanovuje osobitné pravidlo zákazu diskriminácie, sa článok 18 ZFEÚ, na ktorý vnútroštátny súd tiež odkázal, neuplatní (pozri analogicky rozsudok z 29. októbra 2015, Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, bod 24).

30 Treba navyše pripomenúť, že akékoľvek vnútroštátne opatrenie z oblasti, ktorá bola predmetom úplnej harmonizácie na úrovni Únie, sa musí posudzovať s ohľadom na ustanovenia tohto harmonizačného opatrenia a nie s ohľadom na ustanovenia primárneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2008, Gysbrechts a Santurel Inter, C-205/07, EU:C:2008:730, bod 33, ako aj citovanú judikatúru).

31 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa článku 1 ods. 1 smernice 2006/123 táto smernica stanovuje všeobecné ustanovenia, ktoré uľahčujú výkon slobody poskytovateľov usadiť sa. Kapitola III tejto smernice, do ktorej patria jej články 9 až 15, upravuje slobodu poskytovateľov usadiť sa.

32 Články 9 až 13 smernice 2006/123 ukladajú členským štátom požiadavky, ktoré musia spĺňať ich jednotlivé vnútroštátne právne úpravy, keď je činnosť v oblasti služieb podmienená udelením povolenia. Podobne ako už bolo rozhodnuté v súvislosti s článkom 14 tejto smernice, ktorý stanovuje zoznam požiadaviek „zakázaných“ v rámci výkonu slobody usadiť sa, je nutné konštatovať, že články 9 až 13 tejto istej smernice vykonávajú úplnú harmonizáciu, pokiaľ ide o služby patriace do ich pôsobnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. júla 2016, Promoimpresa a i., C-458/14 a C-67/15, EU:C:2016:558, body 60 a 61).

33 V dôsledku toho, ako vyplýva z bodu 27 tohto rozsudku, keďže vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej môže narušiť slobodu usadiť sa, treba ju preskúmať z hľadiska ustanovení kapitoly III smernice 2006/123.

34 Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej zavádza postup týkajúci sa udeľovania povolení pred nadobudnutím poľnohospodárskych pozemkov v Lotyšsku právnickou osobou a v tomto rámci podmieňuje udelenie povolenia splnením určitých podmienok, a to najmä písomným potvrdením, že predmetné pozemky sa budú nepretržite využívať na poľnohospodárske účely.

35 Takýto postup môže predstavovať „systém udeľovania povolení“ v zmysle článku 4 bodu 6 smernice 2006/123, teda postup, v rámci ktorého sa od poskytovateľa alebo príjemcu vyžaduje, aby podnikol kroky smerom k získaniu úradného rozhodnutia alebo konkludentného rozhodnutia o prístupe k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávaní od príslušného orgánu.

36 Článok 9 ods. 1 smernice 2006/123 podmieňuje možnosť členských štátov stanoviť systém udeľovania povolení splnením určitých podmienok. Takýto systém konkrétne nesmie diskriminovať poskytovateľa služieb. Článok 10 ods. 2 písm. a) tejto smernice tiež vyžaduje, aby kritériá pre udeľovanie povolení neboli diskriminačné.

37 Okrem toho článok 14 tejto istej smernice stanovuje, že členské štáty nepodmienia prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávaniu na svojom území splnením požiadaviek, ktoré taxatívne vymedzuje. V súlade s bodom 1 tohto článku sú zakázané najmä diskriminačné požiadavky založené priamo alebo nepriamo na štátnej príslušnosti, ako aj požiadavka mať bydlisko na ich území, pokiaľ ide o osoby vlastniace podiel na základnom imaní alebo členov riadiacich alebo dozorných orgánov poskytovateľa.

38 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že tak zo znenia článku 14 smernice 2006/123, ako aj zo všeobecnej štruktúry tejto smernice vyplýva, že požiadavky uvedené v tomto článku nemožno odôvodniť (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júna 2015, Rina Services a i., C-593/13, EU:C:2015:399, body 28 až 35, a z 23. februára 2016, Komisia/Maďarsko, C-179/14, EU:C:2016:108, bod 45).

39 Pokiaľ ide o vec samu, treba uviesť, že v prípade, keď je právnická osoba, ktorá chce nadobudnúť poľnohospodársky pozemok v Lotyšsku, kontrolovaná alebo zastúpená štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, právna úprava dotknutá vo veci samej stanovuje osobitné podmienky, a to povinnosť týchto osôb zaregistrovať sa ako rezidenti v Lotyšsku a preukázať svoju znalosť úradného jazyka tohto členského štátu zodpovedajúceho minimálne úrovni B2, ktorá vyžaduje schopnosť viesť rozhovor o témach každodenného a pracovného života v úradnom jazyku tohto členského štátu.

40 Keďže tieto osobitné podmienky sa neuplatňujú na lotyšských štátnych príslušníkov, treba konštatovať, že právna úprava dotknutá vo veci samej vedie k priamej diskriminácii na základe štátnej príslušnosti.

41 Z toho vyplýva, že takáto právna úprava je v rozpore s článkami 9, 10 a 14 smernice 2006/123.

42 V dôsledku toho už nie je potrebné skúmať, či aj článok 63 ZFEÚ bráni takej právnej úprave, o akú ide vo veci samej.

43 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že články 9, 10 a 14 smernice 2006/123 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje právo právnickej osoby, ktorej spoločník alebo spoločníci, ktorí spolu vlastnia viac než polovicu základného imania s hlasovacími právami v rámci tejto spoločnosti, a osoby, ktoré sú oprávnené ju zastupovať, sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, nadobudnúť vlastníctvo poľnohospodárskeho pozemku nachádzajúceho sa na území tohto členského štátu predložením zo

strany týchto spoločníkov a zástupcov jednak potvrdenia o ich registrácii ako rezidentov v uvedenom členskom štáte a jednak dokladu, ktorý preukazuje, že ich úroveň znalosti úradného jazyka tohto istého členského štátu im umožňuje minimálne viesť rozhovor o témach každodenného a pracovného života.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Články 9, 10 a 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá podmieňuje právo právnickej osoby, ktorej spoločník alebo spoločníci, ktorí spolu vlastnia viac než polovicu základného imania s hlasovacími právami v rámci tejto spoločnosti, a osoby, ktoré sú oprávnené ju zastupovať, sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov, nadobudnúť vlastníctvo poľnohospodárskeho pozemku nachádzajúceho sa na území tohto členského štátu predložením zo strany týchto spoločníkov a zástupcov jednak potvrdenia o ich registrácii ako rezidentov v uvedenom členskom štáte a jednak dokladu, ktorý preukazuje, že ich úroveň znalosti úradného jazyka tohto istého členského štátu im umožňuje minimálne viesť rozhovor o témach každodenného a pracovného života.

Podpisy